

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 31 grudnia 2019 r.

Poz. 6803

UCHWAŁA NR XX/228/2019 RADY MIASTA TARNOBRZEGA

z dnia 27 listopada 2019 r.

w sprawie ustalenia stawki opłaty za korzystanie przez operatora i przewoźników z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem albo zarządzającym jest Gmina Tarnobrzeg

Na podstawie art. 18 ust.1 i ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i ust.2 pkt 4, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r. poz. 506 z późn. zm.) oraz art. 15 ust. 1 pkt 6, art. 16 ust. 4 i ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 2016 z późn. zm.) **Rada Miasta Tarnobrzega uchwala, co następuje:**

§ 1. Korzystanie przez operatora i przewoźników z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem albo zarządzającym jest Gmina Tarnobrzeg jest odpłatne.

§ 2. Ustala się, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad szczegółowo określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały, stawkę opłaty za korzystanie przez operatora i przewoźników z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem albo zarządzającym jest Gmina Tarnobrzeg w wysokości 0,05 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnobrzega.

§ 4. Traci moc uchwała Nr X/132/2011 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 28 kwietnia 2011r. w sprawie ustalenia stawki opłat za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Tarnobrzeg.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

**Przewodniczący
Rady Miasta**

Bogusław Potański

Załącznik do uchwały Nr XX/228/2019

Rady Miasta Tarnobrzega

z dnia 27 listopada 2019 r.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r. poz. 2016 z późn. zm.) za korzystanie przez operatora i przewoźnika z przystanków komunikacyjnych lub dworców, których właścicielem albo zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, mogą być pobierane opłaty. Stawka opłaty jest ustalana w drodze uchwały podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego, z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad. Zgodnie z art. 16 ust. 5 pkt 1 ustawy stawka opłaty, o której mowa w ust. 4, nie może być wyższa niż 0,05 zł za jedno zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym. Uchwała podejmowana jest w związku z Wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa złożonym przez jednego z przewoźników korzystających z przystanków komunikacji miejskiej na wysokość stawek opłaty oraz brak uzależnienia opłaty od wielkości autobusów przewoźnika. Prezydent Miasta Tarnobrzega, po dokonaniu analizy informacji na temat wielkości taboru wykorzystywanego przez przewoźników na terenie Miasta Tarnobrzega oraz przeprowadzeniu analizy formalno-prawnej obowiązującej uchwały Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 28 kwietnia 2011r. Nr X/132/2011 jak również aktualnego orzecznictwa sądów w tego typu sprawach (wyrok NSA z 18 stycznia 2019r. I GSK 3169/18) Prezydent Miasta Tarnobrzega zdecydował o przedłożeniu Radzie Miasta Tarnobrzega propozycji ustalenia jednolitej opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Tarnobrzeg. Jednakowa, maksymalna wysokość stawki opłaty za korzystanie z przystanków komunikacyjnych dla operatora i wszystkich przewoźników zapewnić będzie sprawiedliwe, niedyskryminujące i równe traktowanie podmiotów świadczących usługi w tym zakresie. W procesie ustalenia stawki opłaty rozważano ewentualność zróżnicowania jej wysokości ze względu na rodzaj i wielkość taboru, jakim dysponują podmioty zobowiązane do uiszczania opłaty. W ocenie Prezydenta Miasta Tarnobrzega niezasadne jest zróżnicowanie na terenie Gminy Tarnobrzeg stawki przedmiotowej opłaty w oparciu o kryterium wielkości taboru, jakim wykonywany jest przewóz. Przewoźnicy dysponujący "małymi" pojazdami nie przyczyniają się na terenie Gminy Tarnobrzeg w mniejszym stopniu do "zużycia" przystanków niż przewoźnicy wykonujący przewóz dużymi autobusami. To, że przewoźnik dysponuje pojazdem o większych gabarytach nie oznacza, że pomimo posiadanych miejsc faktycznie przewozi większą liczbę pasażerów niż pojazdy mniejsze. Wprost przeciwnie, jak wynika z obserwacji i doświadczenia, na obszarze Gminy Tarnobrzeg liczba pasażerów korzystających z większych pojazdów bardzo często jest znacznie mniejsza niż korzystających z pojazdów mniejszych (busów). Podjęcie uchwały zakładającej zróżnicowaną stawkę opłaty, wyższą dla pojazdów mających więcej miejsc dla pasażerów, wiązałoby się z ryzykiem naruszenia zasady niedyskryminacji, bowiem prowadziłoby do sytuacji, w której przewoźnicy przewożący większą liczbę pasażerów (busy), a więc w wyższym stopniu przyczyniający się do generowania kosztów utrzymania przystanków, ponosiliby niższą opłatę niż przewoźnicy dysponujący co prawda większym pojazdem, ale przewożący mniejszą liczbę pasażerów. Nie bez znaczenia jest fakt, że wielkość taboru ma charakter zmienny. Dokonana analiza taboru przewoźników wykazała, że dysponują zarówno małymi busami jak również dużymi autobusami. W praktyce przedsiębiorstwa zajmujące się transportem zbiorowym nie dokonują przewozów wyłącznie jednolitym taborem na danej linii komunikacyjnej. W zależności od potrzeb i planowanego obciążenia kursów mogą być one realizowane mniejszymi lub większymi pojazdami. Gmina Tarnobrzeg nie ma podstaw do żądania od przewoźników informacji o wielkości taboru za pomocą którego przewoźnik będzie realizował przewozy osób. Nie ma więc faktycznie możliwości wziąć tej okoliczności pod uwagę przy ustalaniu wysokości opłaty za zatrzymywanie się na przystankach. Gmina nie jest w stanie zweryfikować, jakiej wielkości pojazdem (autobus czy bus) przewoźnik faktycznie zatrzyma się na przystanku komunikacyjnym, z uwagi na znaczną liczbę przystanków udostępnionych przewoźnikom i operatorowi oraz pojazdów wykonujących codzienne kursy. Kolejną okolicznością mającą istotne znaczenie w sprawie jest częstotliwość wykonywanych przewozów, która w przypadku busów jest zazwyczaj kilkakrotnie wyższa niż w przypadku przewozów wykonywanych dużymi autobusami. Większa liczba zatrzymań, dokonywana małym busem może oznaczać w rzeczywistości większą liczbę wsiadających

i wysiadających pasażerów niż w przypadku co prawda dużego autobusu, ale wykonującego przewóz jeden raz dziennie. Z kolei im więcej osób na przystanku tym większe potencjalnie zanieczyszczenie, a także potencjalnie większe możliwości jego zniszczenia, co oznacza przyczynianie się w wyższym stopniu do generowania kosztów utrzymania infrastruktury przystankowej. Mając na uwadze prawną dopuszczalność ustalenia jednolitej stawki opłaty za zatrzymanie się na przystanku, proponuje się wprowadzenie opłaty z uwzględnieniem niedyskryminujących zasad korzystania z przystanków, jak również przejrzystych kryteriów jej naliczania. Również ustalenie stawki opłaty w maksymalnej wysokości jest całkowicie uzasadnione. Na gminach spoczywa ustawowy obowiązek utrzymania przystanków i ponoszenia związanych z tym kosztów, które corocznie wzrastają. Ustalona opłata ma na celu zapewnienie wpływów na częściowe pokrycie kosztów utrzymania i remontów przystanków oraz kosztów ich budowy, przebudowy i modernizacji. Na terenie gminy znajduje się 166 przystanków w tym 78 szt. wiat przystankowych. W 2018 r. koszty poniesione wyłącznie na naprawę wiat to 50080.30 zł brutto. Znaczna część tej kwoty to koszty przywrócenia należytego stanu przystanków po aktach wandalizmu. Do tej kwoty nie są wliczone koszty utrzymania czystości na przystankach, koszty na śmieci, mycia wiat przystankowych oraz zimowego utrzymania. Wynagrodzenie Wykonawcy z tytułu świadczenia usługi utrzymania przystanków komunikacyjnych w czystości zawiera się w kosztach utrzymania czystości w mieście. Do kwoty tej nie są również wliczone koszty bieżącego utrzymania zatok przystankowych i chodników na przystankach, które wliczone są do kosztów bieżącego utrzymania dróg. Roczny dochód Gminy z tytułu pobieranych opłat za zatrzymywanie się na przystankach komunikacyjnych to kwota rzędu ok. 65000 tys. zł, przy czym około 1/3 tej kwoty to wpływy od Operatora komunikacji miejskiej w Tarnobrzegu. Kwota ta jest z roku na rok niższa ze względu na likwidowane kursy lub całe linie komunikacyjne przez przewoźników. W związku z powyższym, przychody Gminy z tytułu opłat za zatrzymywanie się na przystankach komunikacyjnych nie pokrywają nawet kosztów ich bieżącego utrzymania, nie wspominając o potrzebie wykonywania niezbędnych prac remontowych lub inwestycyjnych. Mając na uwadze powyższe okoliczności, ustalenie stawki przedmiotowej opłaty w jednolitej dla operatora i przewoźników i maksymalnej wysokości zapewnia równe ich traktowanie oraz stanowi wypełnienie kryterium uwzględnienia przez organ stanowiący gminy przy ustalaniu stawki opłaty niedyskryminujących zasad, o których mowa w art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym.